

KAJ JE KRŠČANSTVO?

Krščanstvo je religija kristjanov, ki verujejo v nauke človeka z imenom Jezus. Njegovi privrženci so ga poimenovali Kristus. Kristus je grška beseda za hebrejsko mesija, ki pomeni odrešenik. Za kristjane je Jezus Božji Sin, Bog v človeški podobi. Verujejo, da je prišel na Zemljo, da bi odrešil ljudi od njihovih slabih del (v krščanstvu se imenujejo grehi). To je naredil s tem, da je trpel kot človek in žrtvoval svoje življenje. Krščanstvo je nastalo na ozemlju današnjega Izraela. Zdaj je razširjeno skoraj po vsem svetu, posebno v Evropi, Severni in Južni Ameriki, Avstraliji in Novi Zelandiji. Z več kot milijardo vernikov je največja svetovna religija.

JEZUS

Krščanstvo se je začelo z rojstvom Jezusa, začetnika širjenja krščanske vere, pred približno 2000 leti. Toda krščanstvo je tesno povezano z judovsko vero, saj izvira iz nje. Judovska vera je veliko starejša, sega že iz leta 3761 pr. Kr., ko naj bi bil ustvarjen svet. Judovska vera in krščanska vera pa sta se razcepili v obdobju Kristusa, saj je Kristus nasprotoval templju in govoril, da je Božji sin, kar pa je nasprotovalo judovski veri.

Jezus se je rodil v Palestini, ki je bila takrat pod oblastjo Rimljanov. In že pred njegovim rojstvom so oznanjali, da se bo rodil odrešenik, saj sta njegova starša Marija in Jožef trdila, da ga ni spočel človeški oče, temveč Božja moč. Do svojega 30. leta starosti je živel v Nazaretu, kot tesar. Kmalu po 30. letu je odšel od doma in začel romati po Palestini. Z romanjem je začel po krstu. Za javno delovanje ga je pritegnil Janez Krstnik, po Jezusovem krstu in ko so Janeza zaprli je Jezus še naprej oznanjal Božje zapovedi. Na poti si je kmalu pridobil množico pristašev in izbral 12 učencev- apostolov, ki so kasneje po njegovi smrti širili krščansko vero. Jezus je učil, da se bodo ljudje odrešili in dosegli večno življenje, če se bodo držali blagrov, življenjskih idealov. Hodil je po Palestini, pridigal, učil in ozdravljaval. Jezus je bil že od samega začetka znan kot nekdo, ki ozdravljaval bolne. evangeliji pripovedujejo kako je ozdravil različne bolezni in iznakaženosti že s samo preprosto besedo ali dotikom. Večina zapisanih Jezusovih čudežev so ozdravljenja, toda pokazal je tudi nadčloveško oblast nad naravo, na primer, ko je iz samo enega hlebca naredil tisoče hlebcev in ko je vodo spremenil v vino ali ko je pomiril vihar na jezeru.

Kasneje pa je vedno več časa posvečal posebnemu pouku svojih 12 učencev, s tem jih je pripravljaval, da bodo širili njegovo poslanstvo. Povedal jim je, da bo kmalu umorjen in od njih je pričakoval, da bodo širili njegove zgodbe in Božje zapovedi.

In res se je njegov umor zgodil. Zaradi močnih nasprotij med Judi in Kristusom, so ga obsodili na smrt, saj v tistih časih se je bilo kaznivo izdajati za Božjega sina. Sodili so mu pod obtožbo bogokletja, ker je trdil, da je Mesija in Božji sin. Obsodili so ga na smrt, toda, da bi se kazen lahko izvršila, je bilo potrebno, da ga obsodijo tudi Rimljani. Obtožili so ga uporništva in s tem dosegli njegovo smrt. Usmrtili so ga s križanjem na Golgoti.

S tem križanjem, je križ postal simbol krščanstva, ta smrt s svojo krutostjo in krivičnostjo je vir odrešenja.

Po križanju pa so Jezusa pokopali v bližnjem grobu in tretji dan po njegovi smrti je vstal od mrtvih. Za tem se je prikazoval svojim učencem še 40 dni nato pa je odšel k svojemu očetu v nebesa. To se v krščanstvu imenuje vnebohod.

Vstajenje je potrdilo njegove izjave, da je Božji poslanec, predvsem pa je pokazalo, da je premagal moč greha in smrti. Jezusovo smrt so razumeli kot dogodek, ki izbriše grehe človeštva in je zanj poskrbel Bog sam, ter tako pokazal svojo ljubezen do grešnikov.

RAZVOJ KRŠČANSTVA IN CERKVE

Krščanstvo se je začelo s Kristusom in traja še do danes. Toda med tem dolgim obdobjem so kristjani doživeli mnogo krivic in krutosti.

Po Kristusovi smrti so jih začeli načrtno preganjati. Zapletli so se v spor z državo, saj so imeli drugačen način življenja, kot pa je zahtevala država. Kristjani so verovali v svojega, edinega Boga, medtem ko je država zahtevala da častijo rimske bogove in cesarja. Obtoževali so jih domoljubja in jih preganjali. Med preganjanjem je bilo umorjenih do 80 tisoč kristjanov, med 1. In 3. Stoletjem. Rimski cesar Neron je celo leta 70 ukazal porušiti Jeruzalem, da bi se cesarstvo znebilo kristjanov in Judov. Najhuje pa je bilo v času cesarja Decija (249-251). In še posebej Dioklecijana (284-305), ko se je bilo umorjenih do 50 000 kristjanov.

V 4. Stoletju pa je prišlo do zблиžanja med Cerkvijo in državo. To je bilo v času Konstantina, leta 313 se je spreobrnil v krščansko vero. Na kraju starega grškega mesta Bizanc je ustanovil mesto Konstantinopol in uzakonil krščanstvo. Leta 325 je bilo krščanstvo priznana pravoverna oblika. To je bila nikejska veroizpoved in je vsebovala nauk o Sv. Trojici, kar pomeni troedinost Boga: Bog Oče (stvarnik sveta), Bog Sin (Jezus), in Sveti Duh (stalna božja navzočnost v svetu). To je še vedno osrednji krščanski nauk.

Prvič so se kristjani povzpeli na najvišje položaje v državi. Cerkev se je tako čez noč povzpela in se hkrati znašla na razpotju, saj je vanjo vstopalo vse več ljudi, vendar mnogi samo iz političnih in koristoljubnih namenov. Leta 391 je cesar Teodozij uzakonil krščanstvo kot edino dovoljeno vero v rimskem cesarstvu. S tem je krščanstvo postalo uradna državna vera.

Z zmago krščanstva pa se je zdaj začelo preganjanje poganstva.

RAZKOL MED VZHODOM IN ZAHODOM

V 5. In 6. Stoletju pa je prišlo do razdelitve Rimskega cesarstva. Razdelilo se je na zahodno in vzhodno cesarstvo. Konstantinopol je postal središče vzhodnega ali bizantinskega cesarstva, Rim pa zahodnega cesarstva.

Kasneje v letu 1054 je prišlo do spora med poglavarjem Cerkve v Konstantinoplu (patriarhom) in poglavarjem Cerkve v Rimu (papežem). To je pripeljalo med obema Cerkvama do razkola, imenovanega shizma. Zahodna Cerkev je pozneje postala znana kot rimskokatoliška (katoliška pomeni vesoljna), vzhodna Cerkev pa kot ortodoksna ali pravoslavna cerkev. Pozneje se je razvilo nekaj manjših razlik v verovanju in obredih obeh cerkev in te obstajajo še danes.

REFORMACIJA

Naslednja velika delitev krščanstva je bila v 16. Stoletju. Nova reformirana Cerkev, znana kot protestantska, je nastala iz ugovorov ljudi, kot sta bila Martin Luter in Jean Calvin. Obsojala sta nekatere dejavnosti katoliške cerkve, ki je po njunem mnenju postala preveč razsipna.

Leta 1517 je Nемец Martin Luter napadel avtoriteto papeža in cerkvenih veljakov. Še posebej je obsojal prodajanje odpustkov. Cerkev je namreč pobirala denar od ljudi in jim v nadomestilo obljubljala, da ne bodo po smrti kaznovani za svoje grehe. Luter je Biblijo prevedel v nemščino, saj do tedaj so jo ljudje brali le v latinščini, ki je niso razumeli. Kmalu so jo prevedli tudi v druge jezike.

Luter je menil, da sta nauk Biblije in posameznikova osebna vera v Kristusa bolj pomembna kot cerkveni obredi. Malo kasneje pa se pojavi še Anglikanska cerkev, kot posledica, ko se je Henrik VII. uprl najvišji avtoriteti papeža in se je oklical za vrhovnega poglavarja Cerkve v Angliji. Kraljica Elizabeta I. Pa je ustanovila anglikansko cerkev, ki je bila srednja pot med katoliško in protestantsko cerkvijo.

Poznamo še nekonformizem, nastal je zaradi nekaterih protestantov, ki so zavračali uveljavljeno Cerkev v severni Evropi in so v 17. Stoletju začeli ustanavljati nekonformične

cerkve. Menili so, da je treba pretrgati vse stike s katolicizmom, da mora biti bogoslužje preprosto, cerkve pa neokrašene, npr. brez kipov. Mnogo nekonformistov je v strahu pred preganjanjem zbežalo iz Evrope. Veliko jih je prav zbežalo v Ameriko in so bili med prvimi naseljenci. Med prvo zimo, ki so jo preživeli v Ameriki, je zaradi lakote pomrla polovica priseljencev, preostali pa so preživeli ob pomoči domačinov, temu v zahvalo, v Ameriki še vedno proslavljajo v novembru Zahvalni dan.

Ne smem pa pozabiti, da kasneje, ko so Evropejci začeli si pridobivati vodilno vlogo v Ameriki, nad domačini, so jim začeli vsiljevati svojo vero. To je bilo zelo kruto početje, saj kdor se ni pustil pokristjaniti je bil umorjen.

Tako, da zdaj delimo cerkve na Vzhodno pravoslavno cerkev in Zahodne, Zahodne pa so razdeljene na Rimskokatoliške cerkve in protestantske.

CERKEV

Cerkev je stavba, v kateri poteka glavni kristjanski obred.

Cerkve so na začetku bile navadne hiše, v katerih so imeli maše. Konstantin pa je prvi dal postaviti novo cerkev ali baziliko. Cerkve so na začetku postavljali na pomembnih mestih iz Jezusovega obdobja, zdaj pa jih postavljamo tam, kjer so potrebne.

Mnoge katoliške, anglikanske in pravoslavne cerkve so zelo lepo okrašene, medtem ko so protestantske preprostejše. Stolnica je glavna cerkev škofije. Župnijo predstavljajo prebivalstvo, toda v župniji delujejo župniki, ki jo vodijo.

Včasih so sami ali pa jim pomagajo kaplani. Več župnij pa sestavlja škofijo, pri kateri je glavni škof. Več škofij pa sestavlja cerkveno pokrajino in tam je glavni nadškof. Rimski škof-papež je poglavar vseh škofov in vse Cerkve.

Poznamo pa tudi redovnike in redovnice, ki pa so člani redovnih skupnosti. Vsak tak red ima svoja pravila, način življenja in svoje notranje vodstvo.

ŽIVLJENJE KRISTJANOV IN OBIČAJI

Skoraj vsi kristjani se ravnavajo po božjih zapovedih, ki jih je Bog dal Mojzesu, ko je bil na gori Sinaj.

Vklesal jih je v dve kamniti plošči z namenom, da se po njih ravna ljudstvo. Obstaja tudi zapoved, ki ne spada med 10 zapovedi a je vseeno pomembna. Pravi:

Ljubi svojega bližnjega kakor sam sebe.

10 zapovedi:

1. Veruj v enega Boga.
2. Ne skruni božjega imena.
3. Posvečaj Gospodov dan.
4. Spoštuj očeta in mater, da boš dolgo živel in to bo dobro na Zemlji.
5. Ne ubijaj.
6. Ne nečistuj.
7. Ne kradi.
8. Ne pričaj po krivem.
9. Ne želi svojega bližnjega žene.
10. Ne želi svojega bližnjega blaga.

Kristjani imajo zelo vsakdanje življenje, tako kot ostalo prebivalstvo. Razlika je samo, da imajo par običajev, 10 zapovedi po katerih se ravnavajo in nekatere praznike, ki jih praznujejo samo kristjani.

Nedelja

Nedelja, krščanski praznični dan, se obhaja že odkar stoji krščanska cerkev. S tem so se tudi kristjani radikalno odvrnili od judovstva, ki je posvečeval sobotni dan.

S premikom na prvi dan tedna naj bi se vsak teden spominjali dne, ko je Jezus vstal od mrtvih. Na nedeljo je tudi glavno bogoslužje, glavna maša, pri kateri, ki jo vodi duhovnik, prebere par del Svetega pisma, pridiga, razdeli hostijo, ki kristjane spominja na Jezusa in pri maši se prav tako pojejo cerkvene pesmi.

PRAZNIKI

Poznamo cerkvene in necerkvene praznike. Cerkveni prazniki so:

- Sveti trije kralji
- Velika noč
- Binkošti
- Veliki šmaren
- Godovanje
- Božič
- Nedelja

Toda, to so le nekateri cerkveni prazniki. Na koledarju jih je namreč še veliko več.

Nedelja

Nedelja, krščanski praznični dan, se obhaja že odkar stoji krščanska cerkev. S tem so se tudi kristjani radikalno odvrnili od judovstva, ki je posvečeval sobotni dan.

S premikom na prvi dan tedna naj bi se vsak teden spominjali dne, ko je Jezus vstal od mrtvih. Na nedeljo je tudi glavno bogoslužje, glavna maša, pri kateri, ki jo vodi duhovnik, prebere par del Svetega pisma, pridiga, razdeli hostijo, ki kristjane spominja na Jezusa in pri maši se prav tako pojejo cerkvene pesmi.

Božič

V krščanstvu je to drugi največji in najstarejši praznik. Uveljavil pa se je šele v 4. stoletju n.št. Na ta dan praznujemo Kristusovo rojstvo, čeprav datum njegovega rojstva ni znan. Datum je izbral cesar Konstantin, da se je ujema z rimskim praznovanjem sonca. Protestantje praznujejo božič na 6. februar, zaradi drugega koledarja. Ponavadi na ta dan pojemo božične pesmi, postavimo jaslice.

Sveti trije kralji

Praznuje se na 6. januar.

Trije kralji so prišli k novorojenemu Jezusu in prinesli vsak po eno darilo. V spomin na ta dan postavimo v jaslice te tri kralje: Miho, Gašperja in Boltežarja. Nekje imenujemo ta praznik 3. božič, večer pred njim pa 3. sveti večer. S kralji pa se tudi konča »božično obdobje«.

Velika noč

Je največji in najstarejši praznik, ki se praznuje marca ali aprila. Določa se ga namreč po luninem koledarju. Praznik oznanjuje Jezusovo smrt in vstajenje. Dan Jezusove smrti se imenuje veliki petek. Od mrtvih pa naj bi vstal tri dni po smrti, v nedeljo. Na veliki teden v tednu pred veliko nedeljo, cerkve prirejajo procesije.

Štirideset dnevni post se začne na pustni torek. V tem času se kristjani kesajo svojih grehov. Binkošte pa praznujemo sedmo nedeljo po veliki noči.

Binkošti

So spomin na uradni začetek krščanstva. Zaznamujejo dan, ko naj bi Sveti duh prišel po 10 dneh Jezusovega vstajenja na Jezusove učence v obliki viharja in ognja. Ta praznik

zaznamuje rdeča barva. Ta dogodek je učencem utrdil samozavesti, da so šli spreobračat ljudi v krščansko vero.

Veliki šmaren (Marijino vnebovzetje ali 15. avgust)

Veliki šmaren je eden izmed največjih krščanskih praznikov in so ga slavili že v apostolskih časih. Na ta dan se spominjamo Marijine smrti in njenega vnebovzetja.

Godovanje

Pomeni praznovanje osebnega praznika na dan, ko se koledar spominja svetnika. Krščan praznuje praznik, če je bil krščen na njegovo ali, če ima njegovo ime. Za nekatere je god pomemben prav tako, kot rojstni dan, praznujejo ga z voščilnicami, darili in zabavami.

SVETI ZAKRAMENTI

Krst

Je prvi med zakramenti, saj je znamenje, po katerem človek, ki je sprejel Kristusa, postane član Cerkve. pri krstu človeka z blagoslovljeno vodo duhovnik polije po glavi, saj je voda znamenje očiščenja grehov in novega življenja.

Obhajilo

Dopolnjuje človekovo včlanitev v krščansko skupnost. Pripadajo skupnosti vernikov in se trudijo živeti povezani s Kristusom in drug z drugim. Ko torej sprejmemo sveto obhajilo, verujejo, da so na tesnejši, mogoči način povezani z Jezusom in prek njega drug z drugim.

Birma

Je zakrament, ki potrdi in poživi novo življenje, ki ga je bil človek prejel ob krstu. Tistim, ki so bili krščeni, kot dojenčki, daje birma priložnost, da se osebno izročijo Kristusu

Sprava ali spoved

Je znamenje nenehne božje ljubezni in odpuščanja. Sprava je kadar se grešniki svojih grehov resnično kesajo, se jih izpovejo in sklenejo, da se bodo poboljšali, jim duhovnik, kot mu omogoča njegovo poslanstvo, zagotovi božje odpuščanje.

Duhovniško posvečanje

Je zakrament, ki posveti moške, da služijo Cerkvi, kot duhovniki, škofje.

Zakon

Je zakrament po katerem je Jezus navzoč v ljubezni, ki si jo izkazujeta dva človeka.

Bolniško maziljenje

Je zakrament, ki hudobolnim članom Cerkve, ki so nemara v smrtni nevarnosti, prinaša duhovno tolažbo.

SVETO PISMO **Stara in Nova zaveza**

Kaj je sveto pismo?

Beseda Sveto pismo, biblija prihaja iz grščine, kjer pomeni preprosto »knjige«. Pomenljiva je množina: opraviti moramo z več kot 1000 let dolgi dobi, v zelo različnih kulturnih in zgodovinskih okoliščinah in več jeziki. Vendar kristjani gledajo na to zbirko kot celoto- Sveto pismo, in priznavajo, da gre za posebne knjige, ki so nekoliko drugačne od vseh drugih.

Krščanski nauk je zapisan v Svetem pismu (Bibliji), ki se sestoji iz dveh delov: Stare in Nove zaveze.

Stara zaveza

Stara zaveza je zbirka besedil o izraelskem ljudstvu (Hebrejcih) in njegovem posebnem odnosu z Bogom. Opisuje glavne dogodke v njihovi zgodovini od njihovega izvora, izgnanstva in vrnitve v obljubljeni deželi Kanaan. Večina starozaveznih dogodkov poteka v vzhodnem Sredozemlju, znanem kot »rodovitni polmesec«. To območje se razteza od južne Mezopotamije prek Kanaana, do severnega Egipta.

Stara zaveza je sveta knjiga judovskega ljudstva, prav tako pa tudi prvi del krščanskega Svetega pisma. Vse krščanske skupnosti sprejemajo hebrejsko besedilo kot razodeto, saj krščanstvo raste iz judovstva. Za kristjane je Jezus Kristus Mesija, ki so ga napovedovali starozavezni spisi.

Izvirna hebrejska Stara zaveza je razdeljena na tri dele: Postava (Tora), Preroki (Nebiim) in Spisi (Ketubim). Tudi moderno judovsko Sveto pismo je razdeljeno tako in včasih uporabljajo zanj naslov Tanak, kar izhaja iz prvih črk hebrejskih naslovov vseh treh delov (TNK). Krščansko Sveto pismo tudi vsebuje te knjige, vendar v drugačnem zaporedju.

Postava- knjige postave imenujejo Tora, kar pomeni pouk. Vsi Izraelci se morajo naučiti te nauke in jih spoštovati. Postava vsebuje tudi zgodovino Izraelcev do prihoda v obljubljeni deželi.

Preroki- bili so posredniki med Bogom in njegovim ljudstvom. Razlagali so pomen dogodkov in svarili Izraelce pred nevarnostjo, ki bi jo povzročila nepokorščina Mojzesovi postavi. Napovedali so zelo veliko dogodkov, med drugim tudi, da bo na Zemljo prišel odrešenik.

Spisi- med spise spadajo modrostne knjige, poezija, prerokbe in zgodovinske knjige.

Nova zaveza

Krščanske knjige Svetega pisma v ožjem pomenu so znane kot »nova zaveza« in vsebujejo 27 spisov, ki so jih napisali kristjani iz 1. stoletja po Kr. In so sorazmerno kratki. Pisci so bili sicer večinoma judovskega porekla, vendar so knjige napisane v grščini, ki je bila občevelni jezik v rimskem cesarstvu.

Nova zaveza je zbirka spisov apostolov, ki so bili priče rojstva krščanske Cerkve pred skoraj dva tisoč leti. Jezus ni ničesar napisal, toda nekateri apostoli, ki so mu sledili med njegovim delovanjem ali sprejeli pričevanje o njem po njegovi smrti., so ohranili poročilo o Jezusovem življenju in širjenju krščanstva.

Glavni dogodki iz Jezusovega življenja in delovanja so se zvrstili v Palestini, Galileji in Judeji, apostoli pa so kot misijonarji potovali v sredozemske dežele.

Razdeljena je na tri dele: evangelije, Apostolska dela in apostolska pisma. V evangelijih je popisano Jezusovo življenje in nauk, v Apostolskih delih začetki Cerkve, pisma pa predstavljajo začetke krščanskega nauka. Razodetje vela za edino preroško knjigo Nove zaveze.

Evangelij- v grščini evangelij pomeni »dobra novica«. Razglašajo veselo novico, da je Jezus dolgo pričakovani odrešenik. Poznamo štiri evangelije: Matejevega, Lukovega, Markovega in Janezovega. Vsak izmed njih prikazuje Jezusovo življenje z druge strani.

Apostolska dela- je nadaljevanje Lukovega evangelija, v katerih je poročilo o prvih tridesetih letih cerkve od Jezusovega vnebohoda do Pavlovega delovanja v Rimu. V tej knjigi najdemo opis misijonskega dela apostolov, daje pa tudi vpogled v probleme, s katerimi se je Cerkev soočala.

Apostolska pisma- namen teh pisem je opogumljanje prvih vernikov. Nova zaveza vsebuje 22 pisem. Nekatera so naslovljena na posameznike, druga na skupnosti ljudi, spet druga so splošna. Vsa pisma so napisali apostoli, Pavel, Janez, Juda, Jakob in peter, eno pa je anonimno.

POVZETEK

❑ **KAJ JE KRŠČANSTVO?**

Krščanstvo je vera, ki za boga priznava Jezusa Kristusa. Je najbolj razširjena svetovna vera, saj vanjo veruje kar milijarda ljudi. Deli se še na tri dodatne veje: KATOLIČANE, PROTESTANTE IN PRAVOSLAVNE. Uči na veri v enega boga in življenju v nebesih po smrti. Pravi, da je Bog poslal svojega sina, ki je kot človek trpel na križu, da bi rešil ljudi.

❑ **JEZUS**

začetnik krščanstva, Jezus se je rodil med 7. in 4. po. Kr. Njegova mati je bila Marija, oče pa Jožef, po poklicu tesar. Doma sta bila iz galilejskega mesta Nazareta. In že pred njegovim rojstvom so oznanjali, da se bo rodil Odrešenik, saj sta njegova starša, trdila da ga je spočela Božja moč.

Jezus je živel v Nazaretu, kasneje pa se je krstil in nato širil krščansko vero po Palestini. Zaradi svojega nauka, ki je učil, da smo si vsi enaki, si je pridobil veliko nasprotnikov. Kmalu so ga obsodili bogokletja in upornišva, ter ga križali. Tri dni po smrti je vstal od mrtvih in se nato še 40 dni prikazoval svojim učencem, ki so nato širili krščansko vero po vsem svetu.

❑ **RAZKOL MED CERKVAMA**

v 5. in 6. stol. Pa je prišlo do razpada rimskega cesarstva na vzhodno in zahodno cesarstvo. Konstantinopelj je postal središče vzhodnega ali bizantinskega cesarstva, Rim pa zahodnega cesarstva. Zahodna Cerkev je zdaj znana tudi kot rimskokatoliška, Vzhodna pa kot pravoslavna.

Sledi reformacija v 16. stoletju, kjer nastane Nova reformirana Cerkev- protestantska. Glavno zaslugo za to ima Martin Luter.

Poznamo pa še anglikansko cerkev, ki je srednja pot med katoliško in protestantsko Cerkvijo. Poleg te, pa je tu še nekonformistična cerkev, ki trdi, da mora biti bogoslužje preprosto.

❑ **OBIČAJI**

Kristjani imajo zelo vsakdanje življenje, tako kot ostalo prebivalstvo. Razlika je samo, da imajo par običajev, 10 zapovedi po katerih se ravna in nekatere praznike, ki jih praznujejo.

❑ **BOŽJE ZAPOVEDI**

Skoraj vsi kristjani se ravna po božjih zapovedih, ki so:

1. veruj v enega Boga
2. ne skrni božjega imena

3. posvečuj Gospodov dan
4. spoštuj mater in očeta, da boš dolgo živel in ti bo dobro na Zemlji
5. ne ubijaj
6. ne nečistuj
7. ne kradi
8. ne pričaj po krivem
9. ne želi svojega bližnjega žene
10. ne želi svojega bližnjega blaga

□ **PRAZNIKI**

Vsako leto je na vrsti praznovanje praznikov. Če pogledamo na koledar jih lahko vidimo zelo veliko. A tule so napisani le tisti pomembnejši, ki so:

- sveti trije kralji
- velika noč
- binkošti
- veliki šmaren
- Miklavž
- godovanje
- božič
- nedelja

□ **ZAKRAMENTI**

Vsi kristjani v življenju prejmejo svete zakramente. Prvi od njih je krst, ki ga prejme tudi mnogo ljudi, ki niso krščanske vere. Ti zakramenti so:

Krst, obhajilo, birma, spoved ali pokora, duhovniško posvečenje, zakon, bolniško maziljenje.

□ **SVETO PISMO ALI BIBLIJA**

Sveta knjiga kristjanov je Sveto pismo, ki je zelo obširna knjiga s celotnim popisom krščanske zgodovine, oziroma z vsemi nauki in evangeliji. Sveto pismo sestavljata Stara in Nova zaveza. Slednja je nastala po rojstvu Jezusa Kristusa, ki naj bi bil utelešeni Bog na Zemlji. V začetku se je Sveto pismo prenašalo po ustnem izročilu, okoli leta 1000 pr.n.št., pa so ga začeli zapisovati. Sprva so ga pisali na roko, na zvitke pergamenta ali papirusa, kasneje (sodobnost) pa so ga začeli tudi tiskati. Pisanje se je zaključilo s smrtjo zadnjega apostola Janeza, ki je tudi napisal zadnjo knjigo- Razodetje ali Apokalipsa. Sveto pismo je v slovenščino v celoti prevedel Jurij Dalmatin leta 1584.